

מני סילקי

כשיוצא מכבשן האש^ג, כלומר כשיוצא מבית האומן, שהוא צהוב וזוהר מראה להב האש.

ני סילקי

בעלותו מן האש, כשהיא יוצאת מבית האומן חדשה לאחר שנעשתה בכבשן האש.

שלדבריו הדין הוא שהנסקלים נתלים. ומה שקשה שכאן תלו אותו בלא סקילה, כתב החתם סופר שכאו באמידה זו רק להפיס דעתו של רבי אלעזר שלא יצא מכשול מתחת ידו, וכיון שהתליה בחנק היא מיתה קלה יותר מתנק לדברי הכל, אם כן עיקר החשש ממכשול הוא מחמת שנתלה, ולכן הפיסו דעתו שגם אם היה נסקל, היה נתלה. וראה בדברי שאול (ד"ס אל) מה שכתב בזה. כא. ביאור זה בדבריה הוא כפי הפירוש השני שברשיי הקודם שישלחן גדולי פירושו שתאותן מרובה, ולכאורה לא מובן מה שאמרה 'כל שכן', שמדוע זה כל שכן שלא תוליד מהם, ועל זה ביאר רשיי שנבעלת לאחרים. אבל לפי הביאור הראשון שאמרו לה שכריסן גדול משלנו, אינו צריך ביאור ומשוט שכל שכן קשה איך נוקקו להן. עין יהוסף. כב. השיטה מקובצת (ד"ס והרש"ל מג) הביא מהריטב"א, שהכוונה היא למקום הקיבורת, אמצע הודיע או הירך העליונים, שם נוהגים לבדוק אם האדם הוא שמן ועב או לא, וסיים שם, 'ופירוש רשיי ז"ל אינו נכון כלל'. וכן הוא בריטב"א (ד"ס אינני דני יומן). עוד הביא (ד"ס אינני דני יומן) בשם תלמיד רבינו פרץ, ש'איבריה' כוונתו אכילתו, כמו 'סעודת הכראה'. כג. רשיי בדיבור המתחיל הכא. כד. בתפנת השבין לרבי צדוק הכהן (פי' י אית לה) ביאר,